

Szad Akrobata (Trzeci Wymiar), Dzieci Miast

My to tylko dzieci miast
Nie wiń nas za to co siedzi w nas
Niech leci czas
Przez asfalt nauczeni kłamstw
Tu gdzie się pleni chwast i mieli hajs
A życie uczy co to cień i blask
I seks, i drugs, w loterii szans
Młodzi z bloków chcą pałace
Kwitną okoliczne wioski
Inni wezmą każdą pracę, bo horyzont jest tu włoski
Wybierają emigrację z chorej, ale ślicznej Polski
Bo obrączki, śpioszki, książki kosztują tłuste pieniądze
Miejski grunt jest tu grząski
Asfalt zimą jest tu śliski
To, co różni nas od siebie to hierarchia i półmiski
Wszystko wokół od małego uczy że przy szczęściu zyski
Kamienice, wille, bloki, postaw w jednym miejscu wszystkich
Po czym wrzucić w ocean wzorców w realia z ulicy Więzów
Kilka tektonicznych wstrząsów, zmiana kierunku jak monsun
Kierunek myślenia w końcu oprzyj tylko na pieniądzu
I tak miesiąc po miesiącu każ im kuć ręką w mosiądzu

A ty nie wiń nas za to, że młodość mierzy czas
Za to co siedzi w nas
Bo my to tylko dzieci miast
(Dzieci miast)
/4x

Tu każdy chce się czuć bezpiecznie
Chce po to coś czuć w rękach
Bogaty jest długowieczny, bieda to pusta butelka
Nauczyli nas zazdrości, postawili konkurenta
Dziś by mieć tu coś dla siebie szarpiesz kość psu w zębach
Mieć a być, chcieć a żyć? bez pieniędzy nie masz nic
Są gotowi zrobić wszystko? to jest jak pajęczyna
Wyrwać się, uwolnić z matni, zamienić tą nić w Adrianny
Ci zawzięci, sprytni, ładni, za hajs nisko by upadli
Jak doświadczalne króliki, gdzie żaden nie chce być nikim
Starczy wspomnieć o sałacie, a królik staje się dziki,
Damom marzą się butiki, biały rycerz, nie włóczyki
Ziomom damy, nie kurwiki, tu interes i kluczyki
One szukają sielanki, luksusów i elegancji
Chcą fantazji i kolacji, takich jak z muzycznych stacji
Z romantycznych restauracji, poziom nowej generacji
One to tylko dzieci miast,
Nie wiń ich, że młodość mierzy czas

A ty nie wiń nas za to, że młodość mierzy czas
Za to co siedzi w nas
Bo my to tylko dzieci miast
(Dzieci miast)
/4x

Nas nie budzi ptaków śpiew
Budzi nas szum maszyn
I zawłóści dróg naszych już od gówniarzy
I nie usypia polny świerszcz, ale tych gór masyw
I mamy polski kur*syf, który jak duch straszy
Nie dziś się że kur* się on, kur* ona tu z kilkoma
Albo kiedy skuli zioma, czuli co ma, u nich w domach
Rzeczywistość dwulicowa a w niej my i chu* w imiona
Który Polak na mieszkanie uskłada tu pół miliona?
Ci co licznik się im zaciął, wiedza że zawsze coś za coś
Tu nieliczni się wzbogacają ciężką pracą, liczni tracą

Nawet jeśli już dopłacą to żądają ślubu z pracą
Ci zwyczajni nic nie znaczą
Mogą iść do tłumu z tacą
Za dyplomy i tytuły mamy wejście na trybuny
Wykuliśmy piękny widok na ten świat i te figury
Ich realia nas przeżyły, wypłuły z tamtych ulic
Rozbici na molekuly, szarpiemy się z tej kimury

A ty nie wiń nas za to, że młodość mierzy czas
Za to co siedzi w nas
Bo my to tylko dzieci miast
(Dzieci miast)
/4x